NORAKSTS
Lietas Nr.A42437208
AA43 – 0181 – 10/11

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 23.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Dz.Amerika,
tiesneses Ļ.Kušnire un L.Slica,

piedaloties atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim *R.V.*,

atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Frankus" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 22.novembra lēmuma Nr.15.9 – 7/40936 atcelšanu, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Frankus" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 25.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Rīgas reģionālā iestāde 2007.gada 24.augustā nosūtījusi sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Frankus" (turpmāk – pieteicēja) vēstuli par tematiskās pārbaudes veikšanu 2007.gada 31.augustā un grāmatvedības dokumentu iesniegšanu pārbaudei par laika periodu no 2007.gada 1.janvāra līdz 2007.gada 30.jūnijam. Vēstulē tika lūgts līdz 2007.gada 31.augustam sazināties ar VID Rīgas reģionālās iestādes galveno nodokļu inspektori, lai vienotos par tematiskās pārbaudes veikšanas vietu un laiku, kā arī lai izteiktu savu viedokli (*lietas 30.lapa*).

VID Rīgas reģionālā iestāde 2007.gada 4.septembrī nosūtīja pieteicējai brīdinājumu Nr.4.1.4/30410, kurā pieteicējai atkārtoti tika lūgts iesniegt dokumentus nodokļa aprēķinu pārbaudei un pieteicēja brīdināta par izslēgšanu no VID ar pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) apliekamo personu reģistra, pamatojoties uz likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta $8.^{1}$daļas 2.punktu un Ministru kabineta 2006.gada 28.marta noteikumu Nr.239 „Kārtība, kādā Valsts ieņēmumu dienests personu izslēdz no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra" (turpmāk – Noteikumi Nr.239) 5.punktu (*lietas 31.lapa*).

[2] Ar VID Rīgas reģionālās iestādes direktora 2007.gada 21.septembra lēmumu Nr.4.1.4/32350 (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicēja tika

izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra, pamatojoties uz apstākli, ka pieteicēja nav iesniegusi dokumentus nodokļa aprēķinu pārbaudei par laika periodu no 2007.gada 1.janvāra līdz 2007.gada 30.jūnijam. Minēto lēmumu pieteicēja apstrīdēja VID ģenerāldirektoram.

[3] Ar VID 2007.gada 22.novembra lēmumu Nr.15.9 – 7/40936 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 27.decembrī saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kurā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[4.1] Neviens no likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta 8.[1]daļas 2.punkta priekšnosacījumiem nav piepildījies, tādējādi VID nebija tiesības pieņemt lēmumu par pieteicējas izslēgšanu no VID ar PVN apliekamo personu reģistra.

[4.2] VID nav noskaidrojis pieteicējas viedokli un pieteicēja nav saņēmusi nevienu prasījumu par to, ka būtu kādas neprecizitātes attiecībā uz pieteicējas sniegtajiem nodokļu pārskatiem, kā arī nebija iespējas sniegt paskaidrojumu par konstatēto pārkāpumu.

[4.3] VID Rīgas reģionālā iestāde, veicot tematisko pārbaudi 2007.gada 28.novembrī, atzina, ka tematiskajā pārbaudē pārkāpumi nav konstatēti.

[5] VID (turpmāk arī – atbildētājs) par pieteikumu iesniedza rakstveida paskaidrojumus, kuros norāda, ka pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu.

Paskaidrojumos norādīti turpmāk minētie apstākļi.

[5.1] Nav pamatots pieteicējas arguments, ka nav bijusi iespēja izteikt savu viedokli par iestādes konstatēto pārkāpumu.

Atbildētājs 2007.gada 24.augustā uz tās juridisko adresi Rīgā, Lāčplēša ielā 104-18 nosūtīja vēstuli, uz kuru pieteicēja neatsaucās, līdz ar to VID Rīgas reģionālā iestāde 2007.gada 4.septembrī pieteicējai nosūtīja brīdinājumu Nr.4.1.4/30410, kurā tika atkārtoti lūgts iesniegt dokumentus nodokļa aprēķinu pārbaudei, kā arī pieteicēja tika brīdināta par izslēgšanu no apliekamo personu reģistra. Pēc brīdinājuma nosūtīšanas 10 darba dienu laikā no pieteicējas netika saņemti dokumenti, līdz ar to 2007.gada 21.septembrī pieņemts sākotnējais lēmums, kurš nosūtīts uz pieteicējas juridisko adresi.

Atbildētājs atsaucas uz Komerclikuma 12.panta ceturto daļu un norāda, ka ievērojot to, ka pieteicējai korespondence tika sūtīta uz komercreģistrā norādīto juridisko adresi, tad uzskatāms, ka tā ir saņemta. Turklāt šī norma uzliek pienākumu komersantam būt sasniedzamam tiesiskajās attiecībās ar valsti.

[5.2] Atsaucoties uz Noteikumu Nr.239 4. un 5.punktu, kas nosaka kārtību, kādā VID personu izslēdz no VID ar PVN apliekamo personu reģistra, bija pamats pieteicēju izslēgt no PVN reģistra.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 25.novembra spriedumu

pieteikums par Lēmuma atcelšanu noraidīts.

Spriedumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[6.1] Tiesa konstatējusi, ka pieteicēja nav vērsusies iestādē ar lūgumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, kā arī Lēmums nav atteikums izdot labvēlīgu administratīvu aktu, bet gan pieteicējai nelabvēlīgs administratīvs akts. Lietā nav strīda par to, ka administratīvais akts par pieteicējas izslēgšanu no ar PVN apliekamo personu reģistra ir izpildīts un kopš paziņojuma publicēšanas brīža laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" rada tiesiskas sekas, proti, ka pieteicējai nav tiesību izsniegt PVN rēķinus.

Tātad konkrētajā situācijā tiesa var lemt vienīgi par Lēmuma tiesiskumu, nevis par tā atcelšanu. Konstatējot Lēmuma prettiesiskumu, atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta regulējumam (personas atkārtota reģistrācija ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistrā ir iespējama, izdodot jaunu administratīvo aktu, taču, ņemot vērā likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.pantā ietvertos nosacījumus, kādiem jāatbilst personai, kas reģistrējama ar PVN apliekamo personu reģistrā, kā arī to, ka izskatāmajā gadījumā nav iespējams atgriezt pieteicēju tādā stāvoklī, kāds tas bija pirms tās izslēgšanas no ar PVN apliekamo personu reģistra), tiesa var uzdot atbildētājam viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas novērst ar Lēmumu pieteicējai radītās sekas, proti, izlemt jautājumu par pieteicējas atkārtotu reģistrāciju ar PVN apliekamo personu reģistrā.

Tādējādi izskatāmajā gadījumā pieteikuma priekšmets ir Lēmuma, kas ir pieteicējai nelabvēlīgs administratīvais akts, atzīšana par prettiesisku.

[6.2] Lēmums ir pamatots ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta 8.[1]daļas 2.punktu, kā arī likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 5.punktu.

Lietā ir strīds par lietas apstākļu vērtēšanu un atbilstību šajā tiesību normā izvirzītajiem priekšnosacījumiem pieteicējas izslēgšanai no ar PVN apliekamo personu reģistra.

[6.3] No likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta 8.[1]daļas 2.punkta izriet, ka pastāv trīs neatkarīgi nosacījumi personas izslēgšanai no reģistra, proti,

1) mēneša laikā pēc likumā noteiktā nodokļa deklarācijas iesniegšanas termiņa neiesniedz nodokļu deklarācijas;

2) pēc nodokļu administrācijas rakstveida pieprasījuma neiesniedz dokumentus nodokļu aprēķinu pārbaudei;

3) nodokļu deklarācijās sniedz nepatiesu informāciju.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2008.gada 15.maija spriedumā lietā Nr.SKA-172/2008 ir norādījis, ka tiesību norma nosaka iestādes tiesības, nevis pienākumu izslēgt personu no reģistra (*skat. Senāta 2008.gada 20.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-19/2008 7.punktu*).

Apsverot lēmuma pieņemšanu par personas izslēgšanu no reģistra, iestādei ir jāizdara lietderības apsvērumi atbilstoši Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 66.pantam.

[6.3.1] No Noteikumu Nr.239 4. un 5.punkta izriet, ka gadījumā, ja

persona neiesniedz VID darbiniekiem nodokļa aprēķina pārbaudei nepieciešamos dokumentus saskaņā ar VID pieprasījumu, tad VID ir tiesības šādu personu izslēgt no apliekamo personu reģistra, tomēr pirms izslēgšanas no minētā reģistra VID ir pienākums izslēdzamo personu brīdināt ar rakstveida paziņojumu un tad, ja atbilde netiek saņemta, pēc desmit darba dienām VID ir jāpieņem lēmums par personas izslēgšanu.

Kaut arī Noteikumu Nr.239 4. un 5.punkts nenorāda uz iestādes rīcības brīvību izslēgt personu no reģistra, iestādei lietderības apsvērumi ir jāizdara, pamatojoties uz likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta $8.^{1}$daļu, jo tā ir augstāka juridiskā spēka tiesību norma.

[6.3.2] No likuma „Par grāmatvedību" 2. un 3.panta, Komerclikuma 12.panta ceturtās daļas izriet, ka pieteicējai ir no likuma izrietošs pienākums kārtot un organizēt grāmatvedību, tajā skaitā, arī lai tiktu nodrošināta korespondences saņemšana un komersants būtu sasniedzams attiecībās ar valsti.

[6.3.3] No likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 5.punkta izriet pieteicējas nepārprotams pienākums nekavējoties iesniegt attiecīgās nodokļu administrācijas darbinieka pieprasītos pieteicējas grāmatvedības dokumentus.

[6.4] Lietā ir noskaidrojams, vai attiecībā uz pieteicēju pastāv kāds no iepriekš minētajiem priekšnosacījumiem pieteicējas izslēgšanai no ar PVN apliekamo personu reģistra, kā arī, vai iestāde ir izdarījusi lietderības apsvērumus.

[6.5] Tiesa nav konstatējusi procesuālus pārkāpumus no atbildētāja puses. Pieteicēja tika informēta par VID pieprasīto dokumentu iesniegšanas nepieciešamību un savlaicīgi brīdināta par izslēgšanas iespējamību, ja netiek iesniegta datu precizēšanai nepieciešamā informācija.

[6.6] Atbildētājs ir pamatojis Lēmumu ar to, ka pieteicēja līdz noteiktajam termiņam nav iesniegusi pieprasītos grāmatvedības dokumentus nodokļa aprēķinu pārbaudei, kā arī nav sniegusi nekādus paskaidrojumus šajā sakarā. Citus apsvērumus atbildētājs savā Lēmumā nav norādījis.

Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta praksei, ja lietderības apsvērumi aktā nav norādīti, iespējams, ka apsvērumi ir izdarīti, tikai nav tajā atspoguļoti. Tiesa atsaukusies uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 22.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-245/2006 15.punktu un Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra sprieduma lietā T-168/01 50.punktu, kur norādīts, ka lēmums ir pietiekami juridiski pamatots, ja tas satur skaidru autora argumentāciju, kas ieinteresētajām personām ļauj saprast, uz ko tas balstās, un tiesai pārbaudīt tā pamatotību. Toties tajā nav jāprecizē visi atbilstošie tiesiskie un faktiskie apstākļi, jo lēmuma atbilstība jāizvērtē, ņemot vērā gan tā tekstu, gan juridisko un faktisko kontekstu.

No lietas materiāliem izriet, ka atbildētājs ir iesniedzis pierādījumus savu argumentu pamatošanai, proti, iesniedzis dokumentu kopijas, kā arī papildus tiesas sēdē iesniedza pierādījumus. Līdz ar to pieteicēja nav izpildījusi iepriekš minētajās tiesību normās no likuma izrietošos pienākumus, proti, nav iesniegusi

nodokļu administrācijai pieprasītos dokumentus, nav sniegusi nekādu citu informāciju, kā arī nav iesniegusi savus paskaidrojumus par pieteicējas konstatēto situāciju. Atbildētājs pamatoti ir secinājis, ka pieteicēja izvairās no nodokļu pārbaudes veikšanas.

Lai arī Lēmumā nav norādīti lietderības apsvērumi, Lēmums nav acīmredzami nesamērīgs, un Lēmuma pieņemšanas gaitā lietderības apsvērumus iestāde ir izdarījusi. Atbildētājs ir vērtējis Lēmuma izdošanas nepieciešamību un samērīgumu. Līdz ar to lietderības apsvērumu nenorādīšana Lēmumā nav novedusi pie nepareiza Lēmuma pieņemšanas, tādējādi minētais trūkums atzīstams par nebūtisku. Atbildētāja šaubas par pieteicējas darbības atbilstību likumu prasībām ir bijušas pamatotas un tādējādi Lēmums par pieteicējas izslēgšanu no ar PVN apliekamo personu reģistra ir pamatots.

Atbildētāja Lēmums ir pietiekami juridiski pamatots, jo tas satur pietiekami skaidru argumentāciju, kas ieinteresētajām personām ļauj saprast, uz ko tas balstīts, kā arī ļauj tiesai pārbaudīt tā pamatotību, ņemot vērā gan tā tekstu, gan juridisko un faktisko kontekstu, pamatojoties uz lietā esošajiem pierādījumiem.

[6.7] Par nepamatotu un noraidāmu ir atzīts pieteicējas arguments, ka tematiskajā pārbaudē nekādi pārkāpumi netika konstatēti, jo tematiskā pārbaude pieteicējai tika veikta tikai 2007.gada 28.novembrī, kas ir jau pēc Lēmuma pieņemšanas, turklāt pamats izslēgšanai no reģistra ir pieprasīto dokumentu neiesniegšana, ko VID konkrētajā gadījumā ir pierādījis ar lietas materiāliem.

[6.8] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta $8.^{1}$daļas 2.punkts ir vērtējams kopsakarā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta $8.^{4}$daļu, kurā ir noteikta kārtība personas atkārtotai iekļaušanai apliekamo personu reģistrā.

Personas izslēgšanas pienākumam ir imperatīvs raksturs, lai nodrošinātu nekavējošu valsts un sabiedrības intereses aizsardzību nodokļu samaksas lietās. Šajā gadījumā – valsts un sabiedrības interese ir saistīta gan ar to, lai nodokļi tiktu maksāti saskaņā ar tiesību normās personām noteikto pienākumu, gan ar to, lai personas, kuras iekļautas apliekamo personu reģistrā, būtu uzticami darījumu dalībnieki citiem komersantiem. Savukārt, pastāvot pamatotām šaubām par personu godprātību, VID ir tiesīgs veikt nekavējošus preventīvus pasākumus un izslēgt personu no apliekamo personu reģistra.

Minēto apstiprina arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, kurš savā 2008.gada 15.maija spriedumā lietā Nr.SKA-172/2008 ir norādījis, ka Senāta ieskatā normas par personas izslēgšanu no reģistra ir vērstas uz to, lai nekavējoties izslēgtu no reģistra personu, kura neveic darbību vai izvairās no kontaktiem ar nodokļu administrāciju, vai veic nelikumīgas darbības nodokļu jomā. Tas dod iespēju novērst nelikumīgu rīcību saistībā ar PVN maksāšanu, kā arī pasargāt citas personas no saskares nodokļu jomā ar šādu personu.

Gadījumā, ja pieteicēja veic un izpilda likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta $8.^{4}$daļā noteiktās VID prasības, tad tai ir tiesības uz atkārtotu iekļaušanu jeb atjaunošanu apliekamo personu reģistrā un lēmums par personas

izslēgšanu no apliekamo personu reģistra šādā gadījumā neatņem personai tiesības pēc trūkumu novēršanas kļūt par ar PVN apliekamo personu.

[7] 2008.gada 10.decembrī saņemta pieteicējas apelācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 25.novembra spriedumu, kurā lūgts spriedumu atcelt pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[7.1] Nepamatoti secināts, ka ar lietas materiāliem ir pilnībā pierādīts, ka pieteicēja ir izvairījusies no nodokļu pārbaudes veikšanas, jo pēc nodokļu administrācijas rakstveida pieprasījuma nav iesniegusi dokumentus nodokļu aprēķinu pārbaudei, ne arī kādus paskaidrojumus.

[7.2] Pieteicēja nav saņēmusi nevienu pieprasījumu no VID, kā arī VID Rīgas reģionālā iestāde veica tematisko pārbaudi 2007.gada 28.novembrī un atzina, ka pārkāpumi nav konstatēti. Pieteicēja nav saņēmusi nevienu pieprasījumu no VID par to, ka būtu kādas neprecizitātes attiecībā uz pieteicējas sniegtajiem nodokļu pārskatiem.

Pieteicējai nav bijusi iespēja sniegt savus paskaidrojumus par VID konstatēto pārkāpumu un tādējādi VID ir sastādījis nepareizu lēmumu, izslēdzot pieteicēju no VID ar no PVN apliekamo personu reģistra. Neviens no likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta $8.^{1}$daļas 2.punkta priekšnosacījumiem nav piepildījies, jo pieteicēja no savas puses ir sniegusi visu informāciju par nodokļu aprēķiniem, kā rezultātā VID nebija tiesības pieņemt pieteicējai nelabvēlīgu administratīvo aktu.

[7.3] Ievērojot APL 154.panta trešajā daļā noteikto, nav saprotams, kādus pierādījumus VID ir iesniedzis tiesā un uz kuriem pierādījumiem tiesa pamatojas.

[8] Administratīvajā apgabaltiesā (turpmāk – apgabaltiesa) 2009.gada 20.janvārī saņemti VID rakstveida paskaidrojumi par pieteicējas apelācijas sūdzību, kuros norādīts, ka atbildētājs apelācijas sūdzību un pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

[9] Pieteicējas pārstāvis lietas izskatīšanā tiesas sēdē nepiedalījās. No pieteicējas saņemts rakstveida iesniegums, kurā lūgts lietu izskatīt bez pieteicējas pārstāvja klātbūtnes.

Saskaņā ar APL 214.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no administratīvā procesa dalībniekiem, liecinieks, eksperts vai tulks, tiesa sāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt. Apgabaltiesa nav konstatējusi nevienu no APL 268.pantā minētajiem iemesliem lietas atlikšanai, tāpat arī nepastāv APL 269.panta pirmajā daļā minētie iemesli lietas atlikšanai. Līdz ar to lieta izskatīta bez pieteicējas pārstāvja klātbūtnes.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu un apelācijas sūdzību neatzina uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos minēto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[10] Pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumus, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[11] APL 307.panta ceturtā daļa paredz, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apgabaltiesa, pārbaudot pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu (šī sprieduma 6.punkts), atzīst, ka tiesa ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Apgabaltiesa pirmās instances tiesas pamatojumu atzīst par pareizu un pilnībā pietiekamu, tāpēc pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto.

[12] Apgabaltiesa papildus norāda, ka no lietas materiāliem redzams, ka VID Rīgas reģionālā iestāde 2007.gada 24.augusta vēstuli Nr.4.1.4/29332 par tematiskās pārbaudes veikšanu un grāmatvedības dokumentu iesniegšanu pārbaudei nosūtījusi 2007.gada 24.augustā, par ko liecina Vienkāršo vēstuļu saraksts (*lietas 109.lapa*), turklāt, vēstule nosūtīta uz pieteicējas juridisko adresi. Tas nozīmē, ka pieteicēja saņēma vai tai bija jāsaņem tai adresētā korespondence, bet atbilstoši Komerclikuma 12.panta ceturtajai daļai, kas noteic, ja komersantam tiek nosūtītas ziņas, dokumenti vai cita korespondence uz komercreģistrā ierakstīto tā juridisko adresi, uzskatāms, ka komersants šos dokumentus, ziņas vai citu korespondenci ir saņēmis, ja nosūtītājs dokumentāri pierādījis, ka šāda nosūtīšana ir veikta, atbildētājam bija tiesības paļauties uz to, ka korespondence ir saņemta. Kā to pareizi norādījis atbildētājs, pieteicējai ir jābūt sasniedzamai šajā adresē attiecībās ar valsti.

Savukārt 2009.gada 4.septembra brīdinājums par izslēgšanu no VID ar PVN apliekamo personu reģistra pieteicējai nosūtīts ierakstītā korespondencē 2007.gada 6.septembrī, par ko liecina pasta zīmogs uz ierakstīto vēstuļu saraksta (*lietas 106.-107.lapa*). Arī brīdinājums ir nosūtīts uz pieteicējas juridisko adresi, līdz ar to pieteicēja nevar aizbildināties ar to, ka nav saņēmusi brīdinājumu. Līdz ar to nav pamatots pieteicējas apelācijas sūdzībā minētais, ka pieteicēja nav saņēmusi nekādus pieprasījumus no VID.

Ievērojot to, ka pieteicēja arī pēc brīdinājuma saņemšanas neizpildīja tajā minētos norādījumus, proti, līdz 2007.gada 18.septembrim nebija iesniegusi pieprasītos dokumentus nodokļa aprēķinu pārbaudei, ko pati pieteicēja norāda savā apelācijas sūdzībā, tad atzīstams, ka bija iestājušies likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta $8.^{1}$daļas 2.punktā minētie priekšnoteikumi pieteicējas izslēgšanai no VID ar PVN apliekamo personu reģistra.

[13] Apgabaltiesa uzskata, ka atbildētājs ir gan izdarījis lietderības apsvērumus, kā to pareizi atzīmējusi pirmās instances tiesa, gan to norādījis arī pārsūdzētajā Lēmumā. Proti, atbildētājs ir norādījis, ka pieteicējai divas reizes tika pieprasīti dokumenti, tādējādi darot zināmu pieteicējai, ka šo dokumentu iesniegšana pārbaudei ir būtiska nozīme. Tā kā pieteicēja neatsaucās uz pieprasījumiem, tad VID bija liegta iespēja realizēt savas no likuma izrietošās tiesības un pienākumus nodokļu maksājumu kontrolē.

Kā redzams no pieteicējas iesniegtā tematiskās pārbaudes akta (*lietas 12.-16.lapa*), tad VID interesēja tādi dokumenti, kas saistās ar darījumiem ar citiem komersantiem, jo akta konstatējuma daļā konkrēti ir norādīts, ka pieteicējai nav bijuši darījumi laika periodā no 01.01.2007. līdz 30.06.2007. (tātad, par to laika periodu, par kuru tika pieprasīti dokumenti pieteicējai) ar konkrētiem darījuma partneriem. Tātad, pieteicēja kavēja VID darbu ne tikai attiecībā uz sevi, bet arī attiecībā pret citiem komersantiem.

Atbildētājs Lēmumā norādījis, ka lēmuma par pieteicējas izslēgšanu no VID ar PVN apliekamo personu reģistra pieņemšanu veicināja apstāklis, ka ar citiem līdzekļiem vairs nebija iespējams panākt pieteicējas pozitīvu rīcību. Lēmumā norādītais nozīmē, ka atbildētājs ir izdarījis lietderības apsvērumus un darījis tos zināmus arī Lēmuma adresātam. Proti, darījis zināmu, ka dokumentu iesniegšana bija būtiska un nepieciešama VID funkciju izpildei, bet tā kā ar mazāk ierobežojošiem līdzekļiem to nebija iespējams panākt, tad atbildētājam bija jāpiemēro tādi līdzekļi, kuri rada tiesiskas sekas.

[14] Pieteicēja apelācijas sūdzībā norāda, ka VID Rīgas reģionālā iestāde veikusi tematisko pārbaudi 2007.gada 28.novembrī un atzinusi, ka pārkāpumi nav konstatēti. Pieteicēja nav saņēmusi nevienu pieprasījumu no VID par to, ka būtu kādas neprecizitātes attiecībā uz pieteicējas sniegtajiem nodokļu pārskatiem.

Apgabaltiesa norāda, ka izslēgšana no PVN apliekamo personu reģistra ir notikusi pirms tematiskās pārbaudes veikšanas, turklāt, pavisam citu iemeslu dēļ, proti, ka pieteicēja neatsaucās uz VID pieprasījumiem un neiesniedza dokumentus. Līdz ar to tematiskā pārbaude un tās rezultāti nevarēja ietekmēt 2007.gada 21.septembra sākotnējo lēmumu un pārsūdzēto Lēmumu, kurš pieņemts 2007.gada 22.novembrī. Tas, ka vēlāk pieteicēja tomēr ir uzrādījusi pārbaudei dokumentus un tajos nav konstatēti nekādi pārkāpumi, varētu būt pamats, lai pieteicēju atkārtoti reģistrētu VID ar PVN apliekamo personu reģistrā, pamatojoties uz likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta $8.^{4}$daļas 3.punktu, kas noteic, ka personu, kura izslēgta no apliekamo personu reģistra saskaņā ar šā panta $8.^{1}$ daļas 2. vai 4.punktu, atkārtoti reģistrē VID ar PVN apliekamo personu reģistrā pēc VID pieprasīto nodokļa aprēķinu pārbaudei nepieciešamo dokumentu iesniegšanas. Taču minētais nav pamats, lai atzītu Lēmumu par prettiesisku.

[15] Ievērojot spriedumā minētos apsvērumus, apgabaltiesa atzīst, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, līdz ar to pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, 325. un 329.pantu Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Frankus" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 22.novembra lēmuma Nr.15.9 – 7/40936 atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	Dz.Amerika
Tiesneses	*(paraksts)*	Ļ.Kušnire
	(paraksts)	L.Slica

NORAKSTS PAREIZS:
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese Dz.Amerika
Rīgā, 2010.gada 23.aprīlī